

IITIN KUNTA

YMPÄRISTÖNSUOJELUMÄÄRÄYSTEN

PERUSTELUT

Luonnos

Luonnos

Luonnos

HYVÄKSYTTY

KV xx.xx.20xx § xx

voimassa xx.xx.202x alkaen

IITIN KUNNAN YMPÄRISTÖNSUOJELUMÄÄRÄYSTEN PERUSTELUT	3
LUKU 1 YLEISET MÄÄRÄYKSET.....	4
1 § Tavoite ja soveltamisala.....	4
2 § Määräysten valvonta	4
3 § Määritelmät ja paikalliset olosuhteet.....	5
LUKU 2 VESIENSUOJELU	5
4 § Talousjätevesien johtaminen ja käsittely	5
5 § Jätevesien käsittelyetäisyydet	6
6 § Kuivakäymälän sijoitus ja hoito	6
7 § Mattojen ja muiden tekstiilien peseminen.....	7
8 § Ajoneuvojen, veneiden, koneiden ja vastaavien laitteiden peseminen ja huolto.....	7
9 § Eläinsuojien, lantavarastojen ja eläinten ulkotarhojen sijoittaminen	8
LUKU 3 JÄTTEET.....	8
10 § Jätteiden hyödyntäminen maarakentamisessa.....	8
LUKU 4 KEMIKAALIT JA POLTTONESTEET	9
11 § Kemikaalien säiliö- ja astiavarastointi	9
12 § Öljyn ja polttonesteiden säiliö- ja astiavarastointi	10
13 § Polttonesteiden jakelu.....	11
LUKU 5 PÄÄSTÖT ILMAAN.....	11
14 § Savuhaittojen ehkäisy.....	11
15 § Rakennusten hävittäminen polttamalla	12
16 § Rakennusten julkisivujen ja muiden rakenteiden kunnostaminen	12
LUKU 6 MELU JA TÄRINÄ.....	12
17 § Meluilmoitukset.....	13
18 § Yleisötilaisuudet ja äänentoistolaitteiden käyttö ulkotiloissa.....	13
19 § Häiritsevää melua aiheuttavat koneet ja laitteet asuntojen ja muiden häiriintyvien kohteiden läheisyydessä	13
LUKU 7 MUUT MÄÄRÄYKSET	14
20 § Yleinen velvollisuus antaa valvontaa varten tarpeellisia tietoja	14
21 § Poikkeaminen ympäristönsuojelumääräyksistä	14
22 § Ympäristönsuojelumääräysten rikkomisen tai laiminlyönnin seuraamukset.....	15
23 § Voimaantulo	15

IITIN KUNNAN YMPÄRISTÖNSUOJELUMÄÄRÄYSTEN PERUSTELUT

Ympäristönsuojelumääräykset perustuvat seuraaviin lakeihin, asetuksiin ja päätöksiin:

Ympäristönsuojelulaki (527/2014)

Valtioneuvoston asetus jätevesien käsittelystä viemäriverkostojen ulkopuolella (157/2017)

Laki vesienhoidon ja merenhoidon järjestämisestä (1299/2004)

Vesilaki (588/2011)

Jätelaki (646/2011)

Valtioneuvoston asetus jätteistä (987/2021)

Valtioneuvoston asetus eräiden maa- ja puutarhataloudesta peräisin olevien päästöjen rajoittamisesta, ns. nitraattiasetus (1250/2014)

Valtioneuvoston asetus eräiden jätteiden hyödyntämisestä maarakentamisessa, ns. MARA-asetus (847/2017)

Kemikaalilaki (599/2013)

Kauppa- ja teollisuusministeriön päätös maanalaisten öljysäiliöiden määräaikaistarkastuksista (344/1983)

Laki vaarallisten kemikaalien ja räjähteiden käsittelyn turvallisuudesta (390/2005)

Valtioneuvoston asetus vaarallisten kemikaalien teollisen käsittelyn ja varastoinnin turvallisuusvaatimuksista (856/2012)

Valtioneuvoston asetus nestemäisten polttoaineiden jakeluasemien ympäristönsuojeluvaatimuksista, nk. JANO-asetus (314/2020)

Valtioneuvoston päätös melutason ohjearvoista (993/1992)

Valtioneuvoston asetus ilmanlaadusta (79/2017)

LUKU 1 YLEISET MÄÄRÄYKSET

1 § Tavoite ja soveltamisala

Ympäristönsuojelulain 202 §:n mukaan kunnilla on mahdollisuus antaa ympäristönsuojelulain täytäntöön panemiseksi tarpeellisia paikallisista olosuhteista johtuvia, kuntaa tai sen osaa koskevia yleisiä määräyksiä, jotka koskevat muuta kuin ympäristönsuojelulain nojalla luvanvaraista toimintaa taikka 119, 120 tai 136 §:n mukaan ilmoitusvelvollista toimintaa tai puolustusvoimien toimintaa.

Määräykset voivat koskea:

- 1) toimia, rajoituksia ja rakennelmia, joilla ehkäistään päästöjä tai niiden haitallisia vaikutuksia;
- 2) erityisen häiritsevän tilapäisen melun tai värinän torjuntaa;
- 3) toimintojen sijoittumisen ympäristönsuojelullisia edellytyksiä asemakaava-alueen ulkopuolella;
- 4) sellaisten alueiden määrittelyä, joilla ympäristön erityisen pilaantumisvaaran vuoksi on kielletty jäteveden johtaminen maahan, vesistöön taikka ojaan, lähteeseen, tekolammikkoon tai vesilain 1 luvun 3 §:n 1 momentin 6 kohdan mukaiseen noroon;
- 5) sellaisten alueiden tai vyöhykkeiden määrittelyä, joilla lannan ja lannoitteiden sekä maataloudessa käytettävien ympäristölle haitallisten aineiden käyttöä rajoitetaan;
- 6) valvontaa varten tarpeellisten tietojen antamista; sekä
- 7) vesien ja meriympäristön tilan parantamista koskevia toimia, jotka ovat vesienhoidon ja merenhoidon järjestämisestä annetun lain mukaisen vesienhoitosuunnitelman tai merenhoitosuunnitelman mukaan tarpeellisia.

Ympäristönsuojelumääräyksiä vastaavia kunnallisia säädöksiä ovat jätehuoltomääräykset ja rakennusjärjestys. Pohjavedenottamoiden suoja-alue määräykset ja kaavamääräykset voivat sisältää myös ympäristönsuojelua edistäviä määräyksiä. Lisäksi järjestyslaissa on joitakin ympäristönsuojelua sivuavia määräyksiä. Ympäristönsuojelumääräysten valmistelussa on pyritty siihen, ettei ristiriitaisuuksia eri kunnallisten määräysten suhteen tulisi.

2 § Määräysten valvonta

Ympäristönsuojelulain 22 §:ssä on säädetty kunnan ympäristönsuojeluviranomaisesta.

3 § Määritelmät ja paikalliset olosuhteet

litin kunnan alueella on 7 vedenhankintaan soveltuvaa pohjavesialuetta, joista yksi on E- luokiteltu pohjavesialue. ELY-keskukset vastaavat pohjavesialueiden kartoituksesta ja luokituksesta sekä pohjavesialuetiedon ylläpidosta. Ympäristönsuojelumääräyksiä sovellettaessa käytetään voimassa olevia pohjavesialuerajauksia ja suojavyöhykerajauksia (ohjeelliset ja vahvistetut).

Pohjavedenottamoista Ruokosuolle ja Myllytöyrylle on vahvistettu vesilain mukaiset lähi- ja kaukosuojavyöhykkeet. Osalle on määritelty valuma-alueet tai vain ohjeellinen suoja-alue pohjavesien suojelusuunnitelmassa. Näissä ympäristönsuojelumääräyksissä käytetään termiä suojavyöhyke tarkoittamaan edellä kuvattuja alueita vedenotamon ympärillä.

Kiinteät vesikalusteet (lämmivesivaraaja, pesukoneliitäntä, suihku) voivat lisätä jäteveden määrää ja haitallisuutta, minkä vuoksi niitä ei katsota vähäisiksi pesuvesiksi.

Järvien rannoilla on paljon rakennuspaikkoja. Ranta-alueita koskevat määräykset on annettu järvien hyvän tilan turvaamiseksi.

LUKU 2 VESIENSUOJELU

4 § Talousjätevesien johtaminen ja käsittely

YSL 202 § 3 mom. 4 ja 7 kohta; YSL 17 §; YSL 156c §; Vna 157/2017.

Nämä määräykset on annettu keskitetyn viemäriverkostojen ulkopuolisten kiinteistöjen jätevesien johtamisen ja käsittelyn asianmukaisuuden varmistamiseksi sekä jätevesistä aiheutuvan ympäristön pilaantumisen ehkäisemiseksi. Määräykset koskevat lähinnä jätevesien käsittelyjärjestelmien sijoittamista ja teknisiä vähimmäisvaatimuksia. Talousjätevesien käsittelyn osalta paras käyttökelpoinen tekniikka on jätevesien johtaminen viemäriverkoston. Mikäli se ei ole mahdollista, kyseeseen tulee yleensä kiinteistökohtainen jätevesien käsittelyratkaisu.

Jos kiinteistöä ei ole liitetty yleiseen viemäriin eikä toimintaan tarvita ympäristönsuojelulain mukaista lupaa, jätevedet on johdettava ja käsiteltävä siten, ettei niistä aiheudu ympäristön pilaantumisen vaaraa. Riittämättömästi puhdistetut jätevedet voivat aiheuttaa hygieenistä pilaantumista ja rehevöitymistä vesistöissä sekä talousveden pilaantumisen vaaraa.

Ranta- ja pohjavesialueilla puhdistetun jäteveden johtaminen maaperään, ojaan tai vesistöön saattaa vaarantaa vesistön hyvän tilatavoitteen saavuttamisen. litin vesis-

töjen tila on esitetty Kymijoen-Suomenlahden vesienhoitoalueen vesienhoitosuunnitelmassa vuosille 2022-2027 sekä Hämeen vesienhoidon toimenpideohjelmassa vuosille 2022-2027.

Eläinsuojien jätevedet voivat ympäristöön johdettuna aiheuttaa merkittävää piste-mäistä kuormitusta ja ympäristön pilaantumisen vaaraa. Ympäristölupajärjestelmän ja ilmoitusmenettelyn ulkopuolelle jäävien tilojen osalta määräyksellä voidaan estää jätevesien aiheuttamaa ympäristön pilaantumista. Eläinsuojien ja maitohuoneiden jätevesien sekä maidon käsittelystä ohjeistetaan myös Ympäristöministeriön julkaisussa 2021:17 Kotieläintalouden ympäristönsuojeluohje.

5 § Jätevesien käsittelyetäisyydet

YSL 202 § 3 mom. 1 ja 3 kohdat.

Jätevesien maaperäkäsittelylaitteistojen sekä purkupaikan sijoittamisen etäisyysvaatimukset perustuvat yleisesti käytössä oleviin suojaetäisyyksiin. Etäisyysvaatimusten perusteet ovat ensisijaisesti vesiensuojelullisia sekä terveydensuojelullisia. Toisaalta niillä voidaan ehkäistä muuta ympäristönsuojelulain 5 §:n 2 momentissa määriteltyä pilaantumista, esimerkiksi mahdollisia hajuhaittoja.

Etäisyyksissä on otettu huomioon myös vettymisestä aiheutuva haitta rakennusten rakenteille sekä haitat naapurikiinteistöjen nykyiselle ja tulevalle käytölle.

Talousjätevesien puhdistustasolle on hajajätevesiasetuksessa määritelty vähimmäisvaatimukset ja erikseen ohjeellinen puhdistustaso pilaantumiselle herkille alueille. Pilaantumiselle herkat alueet voidaan ympäristönsuojelulain 202 §:n mukaan määrittellä kunnan ympäristönsuojelumääräyksissä.

Pohjaveden pilaaminen on kielletty ympäristönsuojelulain 17 §:ssä. Tarpeelliset pohjavesien suojelutoimenpiteet on kuvattu Arolahden, Tillolan, Ruokosuon ja Vuolenkosken pohjavesialueiden suojelusuunnitelmassa (2014). Pohjavesien suojelusuunnitelma päivitetään noin 10 vuoden välein. Pohjavesialueilla haja-asutusalueiden jätevesien käsittelytarvetta ja sen tehostamista arvioidaan laadittujen pohjaveden suojelusuunnitelmien pohjalta.

Ranta-alueilla tulee ottaa huomioon tulvan vaikutus jätevesijärjestelmien toimintaan. Tärkeintä on estää puhdistamattomien jätevesien huuhtoutuminen korkean veden aikana suoraan vesistöön. Samasta syystä imeytys- ja kokoomaputkistot on perusteltua sijoittaa keskimääräisen vuotuisen yliviesitason yläpuolelle.

6 § Kuivakäymälän sijoitus ja hoito

YSL 202 § 3 mom. 1 ja 3 kohdat.

Kuivakäymälästä saattaa aiheutua ympäristönsuojelulain tarkoittamaa ympäristön pilaantumista ja haju- tai viihtyvyyshaittoja. Käymäläjätteen sisältämien ravinteiden ja mahdollisten taudinaiheuttajien aiheuttaman pilaantumisen ehkäisemiseksi on ennakolta estettävä niiden pääsy vesistöön ja maaperään.

Kymen jätelautakunnan jätehuoltomääräysten 17 §:ssä on määrätty käymäläjätteen ja käymälän suotonesteen käsittelystä sekä käsittelypaikan ja uuden käymälän etäisyysvaatimuksista.

7 § Mattojen ja muiden tekstiilien peseminen

YSL 202 § 3 mom. 1 kohta.

Matonpesupaikan pesuvedet ovat rinnastettavissa harmaisiin talousjätevesiin, eli erilaisiin asumisessa ja kotitalouksissa muodostuviin pesuvesiin, jotka tulee käsitellä ennen vesistöön johtamista. Jos pesu ei ole laajamittaista (vain yhden tai muutaman kotitalouden matot vuosittain), käsittelyksi riittää imeyttäminen maahan.

Matonpesussa yleisesti käytetty mäntysuopa sisältää kaloille haitallisia happoja. Pesuaineiden lisäksi irtolika kuormittaa vesistöä.

8 § Ajoneuvojen, veneiden, koneiden ja vastaavien laitteiden peseminen ja huolto

YSL 202 § 3 mom. 1 ja 7 kohta sekä YSL 16, 17 §.

Autojen pesuvedet ovat jätevesiä, jotka on käsiteltävä kuten muutkin harmaat jätevedet. Pestäessä autoja liuottimia sisältävillä tai muilla pesuaineilla, voi jätevesien johtamisesta maastoon tai hulevesiverkostoon aiheutua ympäristönsuojelulain tarkoittamaa ympäristön pilaantumista.

Ammattimaisessa tai muussa usein toistuvassa pesussa jätevesimäärät ja niiden sisältämät haitalliset aineet aiheuttavat ympäristön pilaantumisen vaaraa. Näissä tapauksissa muu jätevesien käsittelytapa kuin johtaminen jätevesiviemäriin riittävästi esikäsittelynä ei voi tulla kysymykseen. Viemäriverkoston toiminnan kannalta on tarpeen, että jätevedet esikäsitellään ennen viemäriin johtamista öljyn- ja hiekanerotuskai-voissa.

Poikkeuksena ovat jätevedet, jotka syntyvät pestäessä autoja satunnaisesti pelkällä vedellä tai miedoilla pesuaineilla. Tällöin vesi sisältää pääsääntöisesti vain vähäisiä määriä epäpuhtauksia. Näitäkään vesiä ei tule päästää suoraan vesistöön tai maastoon rannan välittömässä läheisyydessä. Riittävän kaukana rantaviivasta miedot pesuvedet voidaan johtaa maaperään.

Poikkeuksena ovat pohjavesialueet, joilla kaikki puhdistamattomien jätevesien imeyttäminen maahan on kiellettyä. Vähäisetkin määrät ajoneuvojen, veneiden ja koneiden pesuvesiä aiheuttavat pohjaveden pilaantumisen vaaraa.

Ajoneuvojen pesuedet saa päästää maaperään pohjavesialueella vain, jos pesu tehdään pelkällä vedellä ja pesu on satunnaista.

Arolahden, Tillolan, Ruokosuon ja Vuolenkosken pohjavesialueiden suojelusuunnitelman (2014) mukaan ”ajoneuvojen, veneiden, koneiden ja vastaavien pesu liuottimilla tai liuotinpitoisilla pesuaineilla on kielletty pohjavesialueella lukuun ottamatta tarkoitukseen soveltuvia pesupaikkoja, josta pesuedet johdetaan hiekan- ja öljynerotuskaivon kautta yleiseen jätevesiviemäriin tai muuhun hyväksytyyn jätevesien puhdistusjärjestelmään”.

Myös kiinteistökohtaisessa jätevesien käsittelyssä pesuedet on tarpeen mukaan esikäsiteltävä puhdistuslaitteistojen toimivuuden turvaamiseksi öljyn- ja hiekanerotuskaivoissa.

Yleisillä katu- ja tiealueilla peseminen on kielletty, koska se voi aiheuttaa viihtyvyyshaittaa tien käyttäjille tai naapurustolle. Kadulta pesuedet voivat myös päätyä sadevesiviemärien kautta suoraan vesistöön.

9 § Eläinsuojien, lantavarastojen ja eläinten ulkotarhojen sijoittaminen

YSL 202 § 3 mom 1. kohta.

Ympäristönsuojelulain lupa- ja ilmoitusmenettelyn ulkopuolelle jäävät eläinsuojien ja niihin liittyvien toimintojen sijoittaminen suhteessa asuinkiinteistöihin ja vesistöihin, puroihin ja noroihin ja vastaaviin herkkiin kohteisiin on perusteltua, niiden aiheuttamien hajuhaittojen ja ravinnepäästöjen vuoksi.

litin kunnan alueella uusien eläinsuojien ja niihin liittyvien toimintojen sijoittamista on tarpeen säännellä, jotta voidaan rajoittaa vesistöihin kohdistuvaa hajakuormitusta sekä ehkäistä naapurustolle aiheutuvia haittoja, kuten haju- tai pölyhaittoja. Vaikka tila olisi vanha, mutta eläinsuojatoiminta on ollut lakkautettuna ja aloitetaan uudelleen, katsotaan toiminta uudeksi toiminnaksi.

LUKU 3 JÄTTEET

10 § Jätteiden hyödyntäminen maarakentamisessa

YSL 202 § 3 mom 1, 3 ja 6 kohdat; YSL 16 §; YSL 17 §.

Jätteiden hautaaminen maahan on hallitsematonta jätteiden käsittelyä, josta voi aiheutua myös ympäristön pilaantumista. Määräyksellä halutaan edistää hyödyntämiskelpoisten jätteiden käyttöä maarakentamisessa. Ammattimainen tai laitostmainen jätteenkäsittely ja jätteen hyödyntäminen vaativat aina ympäristöluvan tai valtioneuvoston ns. MARA-asetuksen mukaisen ilmoituksen. Määräyksessä on todettu, millä edellytyksillä jätettä voi sijoittaa maahan.

Määräys koskee sellaista eräiden vaarattomien jätteiden vähäistä hyödyntämistä, johon ei tarvita ympäristölupaa, eikä hyödyntäminen kuulu edellä mainitun valtioneuvoston asetuksen soveltamisalaan. Vähäiseksi hyödyntämiseksi katsotaan sellainen hyödyntäminen, joka ei ole ammattimaista tai laitosmaista ja kyseessä on yksittäinen hyödyntäminen.

Käytettävän jätteen tulee määräyksen mukaisesti olla maarakentamiseen teknisesti sopivaa, eikä se saa sisältää ympäristölle tai terveydelle haitallisia aineita. Jätettä sisältävä kerros tulee peittää jätteen leviämisen estämiseksi ja tarvittaessa päällystää veden suotautumista vähentävällä materiaalilla.

Betoni-, tiili- ja tuhka-jätteen osalta voidaan edellyttää liukoisuus- ja pitoisuustestien tekemistä, joiden tulokset vaikuttavat esim. päällystämistarpeeseen.

Edellytysten täytyessäkin ympäristönsuojeluviranomaiselle on annettava valvontaa varten mahdollisuus kieltää tai antaa määräyksiä jätteen sijoittamisesta maaperään, mikäli sijoittamisesta voidaan epäillä aiheutuvan ympäristön pilaantumisen vaaraa. Valvontaviranomainen voi myös ilmoituksen saatuaan hyvän hallinnon periaatteiden mukaisesti tarvittaessa ohjeistaa hankkeeseen ryhtyvää hakemaan toiminnalle ympäristölupaa tai tekemään MARA-asetuksen mukaisen ilmoituksen valtion valvontaviranomaiselle.

Jätteen hyödyntäminen pohjavesialueella on kielletty ilman ympäristölupaa. Se on kiellettyä myös asuinalueilla (rakennusten alla), lasten leikkipaikoilla, luonnonsuojelualueilla, ravintokasvien viljelyalueilla sekä sisämaan tulva-alueilla. LISÄÄ LAKIVIITE!

LUKU 4 KEMIKAALIT JA POLTTONESTEET

11 § Kemikaalien säiliö- ja astiavarastointi

YSL 202 § 3 mom 1 ja 3 kohdat; YSL 7 §; YSL 16 §; YSL 17 §.

Vaarallisten kemikaalien säilyttämistä ja varastointia koskevilla määräyksillä ehkäistään maaperän, pohjaveden ja vesistöjen pilaantumisen vaaraa. Kemikaalien sijoittaminen suoja-altaaseen, josta vuotojen havaitseminen ja poistaminen on mahdollista, on tärkeää maaperän ja pohjaveden suojelemiseksi. Vähäisetkin kemikaalivuodot voivat aiheuttaa merkittävää ympäristön pilaantumista. Keskenään reagoivien kemikaalien aiheuttamien vaaratilanteiden estämiseksi ainekohtaiset valuma-altaat ovat tarpeen.

Mikäli kemikaaleja pääsee vuotamaan viemäriin, se voi aiheuttaa ongelmia jätevesiverkoston toiminnalle ja jätevesien purkupaikalla voi aiheutua ympäristön pilaantumista. Kemikaalien ja vaarallisten jätteiden vuodot voivat aiheuttaa haittaa viemäriverkostolle ja jäteveden puhdistamolle.

Vaarallisten jätteiden keräämisestä ja varastoinnista määrätään Kymen jätelautakunnan jätehuoltomääräyksissä. Vaarallisten jätteiden merkitsemisestä määrätään jätelain 16 §:ssä, jäteasetuksen 7-9 §:ssä. Kemikaalien ja vaarallisten nestemäisten jätteiden varastointia koskevat määräykset suojuuksista on tarkoituksenmukaista olla yhdenmukaiset.

Pelastuslaitokselle tehtävästä ilmoituksesta kiinteistössä sijaitsevasta vaarallisen jätteen varastosta on säädetty Valtioneuvoston asetuksessa (685/2015). Ilmoitusvelvollisuus koskee vain toiminnanharjoittajia.

Kemikaalisäiliöiden vaatimusten ulottaminen myös vanhoihin säiliöihin on perusteltua niiden aiheuttaman maaperän ja pohjaveden pilaantumisen riskin vuoksi. Siirtymäsäännöksellä kohtuullistetaan määräyksen taloudellisia vaikutuksia. Säiliöiden vuotoriskin katsotaan lisääntyvän 25 vuoden jälkeen.

12 § Öljyn ja polttonesteiden säiliö- ja astiavarastointi

YSL 202 § 3 mom 1 ja 3 kohdat; YSL 7 §; YSL 16 §; YSL 17 §.

Öljyn ja polttonesteiden säilyttämistä ja varastointia koskevilla määräyksillä ehkäistään maaperän, pohjaveden ja vesistöjen pilaantumisen vaaraa. Öljyn ja polttonesteiden sijoittaminen suoja-altaaseen, josta vuotojen havaitseminen ja poistaminen on mahdollista, on tärkeää maaperän ja pohjaveden suojelemiseksi. Vähäisetkin kemikaalivuodot voivat aiheuttaa merkittävää ympäristön pilaantumista.

Mikäli öljyä tai polttonesteitä pääsee vuotamaan viemäriin, se voi aiheuttaa ongelmia jätevesiverkoston toiminnalle ja jätevesien purkupaikalla voi aiheutua ympäristön pilaantumista. Vuodot voivat aiheuttaa haittaa myös viemäriverkostolle ja jäteveden puhdistamolle.

Kielto öljysäiliöiden maan alle sijoittamisesta on perusteltua maaperän ja pohjaveden pilaantumisen ehkäisemiseksi. Jos säiliö on kammiossa tai muussa vastaavassa paikassa niin, että sen pohjalle on näköyhteys, sovelletaan silloin maanpäällisen säiliön vaatimuksia.

Vaarallisten jätteiden keräämisestä ja varastoinnista määrätään Kymen jätelautakunnan jätehuoltomääräyksissä. Vaarallisten jätteiden merkitsemisestä määrätään jätelain 16 §:ssä, jäteasetuksen 7-9 §:ssä. Kemikaalien ja vaarallisten nestemäisten jätteiden varastointia koskevat määräykset suojuuksista on tarkoituksenmukaista olla yhdenmukaiset.

Pelastuslaitokselle tehtävästä ilmoituksesta kiinteistössä sijaitsevasta vaarallisen jätteen varastosta on säädetty Valtioneuvoston asetuksessa (685/2015). Ilmoitusvelvollisuus koskee vain toiminnanharjoittajia.

Kemikaalisäiliöiden vaatimusten ulottaminen myös vanhoihin säiliöihin on perusteltua niiden aiheuttaman maaperän ja pohjaveden pilaantumisriskin vuoksi. Siirtymäsäännöksellä kohtuullistetaan määräyksen taloudellisia vaikutuksia. Säiliöiden vuotoon riskin katsotaan lisääntyvän 25 vuoden jälkeen.

Maanalaisten säiliöiden käytöstä poistaminen tapahtuu kuntoluokituksen mukaisesti. Niiden vaihtaminen on hankalaa ja kallista. Maanalaisten säiliöiden käytöstä poistamisesta on tarkoitus määrätä uudessa rakennusjärjestyksessä.

13 § Polttonesteiden jakelu

YSL 202 § 3 mom. 1 kohta; YSL 16 §; YSL 17 §.

Sellaiset polttonesteiden täyttö- ja jakelupisteet, jota ei ole rekisteröity YSL:n 116 §:n nojalla ja joihin ei sovelleta nestemäisten polttoaineiden jakeluasemien ympäristönsuojeluvaatimuksista annettua valtioneuvoston asetusta, nk. JANO-asetusta, (314/2020) aiheuttavat ympäristön pilaantumisen vaaraa, mikäli polttonesteitä tai öljyä tai vastaavia aineita pääsee vuotamaan maaperään ja kulkeutumaan pohjaveen tai vesistöihin.

Ympäristönsuojelumääräykset ovat tarpeen tällaisen pilaantumisen välttämiseksi koko kunnan alueella. Olemassa olevien jakelupisteiden olennaisella muutoksella tarkoitetaan mm. säiliön vaihtamista tai uuden säiliön käyttöönottoa olemassa olevan säiliön lisäksi.

Ympäristönsuojelulain 180 §:n perusteella voidaan antaa yksittäisiä määräyksiä pilaantumisen ehkäisemiseksi, kuten hulevesien johtamista öljynerottimen ja sulkuventtiilikaivon kautta. Pohjavesialueella sijaitsevien polttonestesäiliöiden vuotojen hallintaan voidaan vaatia kaksinkertaista suojausrakennetta. Pyydetyn ilmoituksen perusteella arvioidaan ympäristöluvan tarve tai voidaan antaa yksittäisiä määräyksiä.

Määräys öljy- ja polttonestesäiliöiden ylitäytönestosta ja laponestosta on tarpeen huolimattomuudesta mahdollisesti aiheutuvien kemikaalivuotojen ehkäisemiseksi. Säiliön täyttöletkun ja siirtopumpun lukitseminen on tarpeen ilkeimmalla mahdollisesti aiheutuvien kemikaalivuotojen ehkäisemiseksi.

LUKU 5 PÄÄSTÖT ILMAAN

14 § Savuhaittojen ehkäisy

YSL 202 § 3 mom. 1 kohta.

Savu- ja muiden kaasuhaittojen vähentämiseksi on annettu määräys, jolla pienpolton polttoaineet on rajoitettu kuivaan polttopuuhun ja kielletty vähähappisissa oloissa tapahtuva kitupolttto. Polttaminen on tehtävä hallitusti niin, että siitä ei aiheudu koh- tuutonta naapuruushaittaa.

Jätteen polttamisesta määrätään Kymen jätelautakunnan jätehuoltomääräyksissä.

15 § Rakennusten hävittäminen polttamalla

YSL 202 § 3 mom. 1 kohta.

Kokonaiset rakennukset eivät ole jätelain tarkoittamaa jätettä, joten määräys on tar- peen, jotta voidaan ehkäistä rakennusten ja rakennelmien hävittäminen polttamalla. Rakennusten polttamisessa vapautuu savukaasuja sekä mahdollisesti myrkyllisiä yh- disteitä. Määräyksellä ei haluta estää pelastusviranomaisen harjoitustoimintaa. Myr- kyllisten ja palamattomien materiaalien poistaminen ehkäisee polttamisesta aiheutu- via savukaasupäästöjä ja ympäristöhaittoja.

16 § Rakennusten julkisivujen ja muiden rakenteiden kunnostaminen

YSL 202 § 3 mom. 1 kohta.

Hiekkapuhalluksessa ja kemiallisen maalinpoiston yhteydessä puhdistettavasta pin- nasta irtoaa erilaisia ympäristölle haitallisia yhdisteitä, joiden leviäminen tulee estää.

Määräys hiekkapuhallus- ja muun jätteen keräämisestä ja rakennuspeitteiden käyttä- misestä on annettu, ettei vaikeasti kerättävä jäte aiheuta ympäristön viihtyvyyden alenemista tai muuta ympäristön pilaantumista.

Polyklooratut bifenyylit (PCB) ovat pysyvyydeltään ja kertyvyydeltään pahimpia ym- päristömyrkkijä, joten PCB:tä sisältävät materiaalit ja laitteet ovat vaarallista jätettä. Myös lyijy on vaaralliseksi jätteeksi luokiteltava myrkyllinen metalli. Samoin kemialli- sessa maalinpoistossa käytettävät liuottimet ja työssä syntyvä liuottimia sisältävä maalinpoistojäte ovat yleensä vaarallisia jätteitä, jotka on kerättävä talteen ja toimi- tettava vaarallisen jätteen käsittelyyn.

LUKU 6 MELU JA TÄRINÄ

Melu on yksi yleisimpiä ja tärkeimpiä elinympäristön laatua ja viihtyisyyttä heikentä- viä tekijöitä. Melu on ääntä, jonka ihminen kokee epämiellyttävänä tai häiritsevänä tai joka on muulla tavoin ihmisen terveydelle tai hyvinvoinnille haitallista. Melulle al- tistuminen voi aiheuttaa suoria ja epäsuoria terveyshaittoja häiritsemällä esimerkiksi työntekoa tai nukkumista. Meluavaa toimintaa harjoittavan tulee huolehtia melusta aiheutuvien ympäristöhaittojen ennaltaehkäisemisestä ja rajoittamisesta mahdolli- simman vähäisiksi (aiheuttamisperiaate).

17 § Meluilmoitukset

YSL 118 3 mom; YSL 202 § 3 mom. 2 kohta.

Määräyksellä on ympäristönsuojelulain 118 §:n mukaisesti vapautettu meluilmoituksen tekemisestä tilaisuudet, joiden aiheuttama melu ei pääsääntöisesti ole erityisen häiritsevää tai jotka järjestetään siten, että määräyksissä annetut edellytykset täyttyvät.

Sallittua melutasoa koskeva määräys on tarpeen musiikkimelusta aiheutuvan ympäristön pilaantumisen ja viihtyvyyshaittojen ehkäisemiseksi. Erityisen tarpeellinen määräys on niiden paikkojen läheisyydessä, joissa järjestetään vuosittain useita ulkoilmakonsertteja tai tapahtumia.

Meluhaittaa vähennetään myös tiedottamalla asiasta etukäteen, jolloin melulle altistuvien on mahdollista varautua poikkeukselliseen tilanteeseen. Tiedottaminen on perusteltua myös silloin, kun poiketaan meluilmoitusmenettelystä. (YSL 202 § 3 mom. 1 kohta.)

Mikäli edellytykset eivät täyty, tapahtumasta on tehtävä ympäristönsuojelulain 118 §:n mukainen ilmoitus.

18 § Yleisötilaisuudet ja äänentoistolaitteiden käyttö ulkotiloissa

YSL 202 § 3 mom. 2 kohta.

Meluavaa toimintaa harjoittavan tulee huolehtia melusta aiheutuvien ympäristöhaittojen ennaltaehkäisemisestä ja rajoittamisesta mahdollisimman vähäisiksi. Yleisötilaisuuksien järjestäjien tulee olla selvillä toiminnan aiheuttamasta melutasosta ja huolehtia melun riittävästä rajoittamisesta. Äänentoistolaitteiden suuntaamisella ja säädöillä voidaan vaikuttaa merkittävästi naapurustolle aiheutuvaan melutasoon ja melun häiritsevyyteen.

Äänentoistolaitteiden jatkuvasta käytöstä yöaikaan sekä päiväaikaan melulle herkkien häiriintyvien kohteiden läheisyydessä aiheutuu erityistä häiriötä. Siksi määräyksissä on rajoitettu tai osittain kielletty äänentoistolaitteiden jatkuva käyttö tiettyinä kellon aikoina ja herkästi häiriintyvien kohteiden läheisyydessä.

19 § Häiritsevää melua aiheuttavat koneet ja laitteet asuntojen ja muiden häiriintyvien kohteiden läheisyydessä

YSL 202 § 3 mom. 2 kohta.

Erityisen häiritsevän melun aiheuttamista klo 22 – 7 sekä sunnuntai- ja juhlapyhäaamuina klo 12 asti on tarpeen ennalta rajoittaa kohtuuttoman haitan ehkäisemiseksi sekä ihmisten riittävän levon takaamiseksi.

Muun muassa kiinteistöjen rakennus-, remontointi-, kunnossapito- ja huoltotyöt aiheuttavat asukkaille erityisen häiritsevää melua etenkin, jos työtä tehdään toistuvasti iltaisin ja öisin. Määräyksillä ohjataan työt tehtäväksi pääsääntöisesti päiväaikaan, jolloin kunnossapidossa ja muissa töissä käytettävien koneiden ja laitteiden melua ei katsota erityisen häiritseväksi.

Poikkeuksena ovat välttämättömät työt, joita ei voida lykätä esimerkiksi liikenneturvallisuuden takia. Silloin tällöin yöaikaan tehtävä välttämätön työ ei aiheuta asukkaille vastaavaa haittaa kuin toistuvasti yöaikaan tehtävä työ.

LUKU 7

MUUT MÄÄRÄYKSET

20 §

Yleinen velvollisuus antaa valvontaa varten tarpeellisia tietoja

Ympäristönsuojelulain 202 §:n mukaan määräykset voivat koskea valvontaa varten tarpeellisten tietojen antamista (3 mom. kohta 6). Erikseen on tiedonantovelvoitteet asetettu öljysäiliöiden osalta ja melua tai tärinää aiheuttavan toiminnan osalta.

Ympäristönsuojelulaissa säädetty valvontaviranomaisen tiedonsaantioikeus on laaja. Ympäristönsuojelulain 172 §:n mukaan viranomaisella on oikeus saada salassapitovelvollisuuden estämättä välttämättömiä tietoja viranomaisilta tai toiminnanharjoittajilta. Ympäristönsuojelulain 176 §:n mukaan valvontaviranomainen voi antaa määräyksen toiminnan ympäristövaikutusten selvittämisestä, jos samalla on perusteltua aiheutta epäillä toiminnasta aiheutuvan kiellettyä pilaantumista. Viimeksi mainittu säännös liittyy lain 6 §:n mukaiseen selvilläolovelvollisuuteen, jonka mukaan lähtökohtana on, että kaikille ympäristön pilaantumisen vaaraa aiheuttavilla toiminnanharjoittajilla on yleinen velvollisuus olla selvillä toimintansa vaikutuksista.

21 §

Poikkeaminen ympäristönsuojelumääräyksistä

YSL 202 § 4 mom.

Kunnan ympäristönsuojeluviranomainen voi myöntää poikkeuksen ympäristönsuojelumääräyksestä siinä mainituin perustein. Lähtökohtana on, että määräyksistä poikeaan vain harvoin yksittäistapauksissa. Näissä tapauksissa ympäristönsuojeluviranomainen arvioi asiantuntemuksellaan, onko kyseessä sellainen erityinen syy, jonka perusteella poikkeus voidaan myöntää.

Poikkeaminen käsitellään hallintolain mukaisesti. Ympäristönsuojeluviranomaisen tekemään päätökseen haetaan muutosta siten, kuin ympäristönsuojelulaissa säädetään muutoksenhausta.

Jätevesijärjestelmän vaatimuksista poikkeaminen on sujuvan asioinnin vuoksi perusteltua toteuttaa lausunnolla. Tällöin ympäristönsuojelumääräyksistä poikkeaminen sisältyy rakennusvalvonnan lupaan.

Jätevesijärjestelmän etäisyydestä talousvesikaivoon voidaan poiketa, mikäli maastonmuodot ja jätevesien määrä ja laatu ovat sellaiset, että voidaan osoittaa, ettei siitä synny riskiä omalle talousvesikaivolle. Toisen omistaman talousvesikaivon suhteen etäisyydestä ei voi poiketa. Asiasta tulee pyytää lausunto ympäristöterveysviranomaiselta. Naapurin kaivon osalta poikkeusta ei voida tehdä.

Ympäristönsuojelumääräyksistä poikkeamisesta peritään ympäristönsuojeluviranomaisen taksan mukainen maksu.

22 § Ympäristönsuojelumääräysten rikkomisen tai laiminlyönnin seuraamukset

Ympäristönsuojelumääräysten rikkomisen tai laiminlyönnin seuraamuksista ja pakkokeinoista säädetään ympäristönsuojelulain 18 luvussa ja rangaistussäännöksistä 225 §:ssä.

23 § Voimaantulo

Päätös ympäristönsuojelumääräysten hyväksymisestä annetaan tiedoksi siten kuin kunnalliset ilmoitukset kunnassa julkaistaan. Päätös katsotaan annetun tiedoksi, kun kuulutus on asetettu yleisesti nähtäville. Samoin on kuulutettava ympäristönsuojelumääräysten voimaantulosta ja muutoksista.